

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อ 1. ศึกษาพฤติกรรมการรู้สารสนเทศของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์ 2. ศึกษาพฤติกรรมการกำกับตนเองของ นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์ 3. ศึกษาอิทธิพลการกำกับตนเองที่ ส่งผลต่อการรู้สารสนเทศของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์ และ 4. ศึกษาปัจจัยในการกำกับตนเองที่ ส่งผลต่อการรู้สารสนเทศของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์ ซึ่งได้ออกแบบงานวิจัยเป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ

การวิจัยครั้งนี้ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลคะแนนของแบบสอบถามเพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ ตามวิธีการทางสถิติและทดสอบสมมุติฐาน โดยใช้โปรแกรมประยุกต์ทางสถิติ แล้วนำเสนอข้อมูลที่ได้ ในรูปแบบตารางประกอบความเรียง ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้เข้าร่วมการวิจัย

ในส่วนนี้เป็นการศึกษาเพื่อนำเสนอคุณลักษณะของผู้เข้าร่วมการวิจัย ได้แก่ เพศ ชั้น ปีที่กำลังศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสม สาขาวิชา และมหาวิทยาลัยของผู้เข้าร่วมการวิจัย ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงความถี่และร้อยละของลักษณะผู้เข้าร่วมวิจัย

คุณลักษณะของผู้เข้าร่วมวิจัย	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	110	27.00
หญิง	298	73.00
ชั้นปีที่กำลังศึกษา		
ชั้นปีที่ 1	32	7.80
ชั้นปีที่ 2	143	35.00
ชั้นปีที่ 3	111	27.20
ชั้นปีที่ 4	91	22.30
ชั้นปีที่ 5	31	7.60

ตารางที่ 4.1 แสดงความถี่และร้อยละของลักษณะผู้เข้าร่วมวิจัย (ต่อ)

คุณลักษณะของผู้เข้าร่วมวิจัย	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มสาขาวิชา		
คณิตศาสตร์	81	19.90
วิทยาศาสตร์	43	10.50
คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี	15	3.70
ภาษาไทย	75	18.40
ภาษาอังกฤษ	39	9.60
สังคมศึกษา พระพุทธศาสนาและจิตวิทยา	50	12.30
ปฐมวัย	32	7.80
ประถมศึกษา	11	2.70
นาฏศิลป์ ดนตรีและศิลปะ	31	7.60
พลศึกษาและนันทนาการ	31	7.60
เกรดเฉลี่ยสะสม		
ต่ำกว่า 1.50	0	0.00
1.50-2.49	9	2.20
2.50-3.49	203	49.80
ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป	196	48.00
มหาวิทยาลัย		
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	37	9.07
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	72	17.65
มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	65	15.93
มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	67	16.42
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	167	40.93

(N=408)

จากผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์ กลุ่มนี้มีทั้งหมด 408 คน นักศึกษาส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ระดับชั้นปีที่ 2 จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 35 รองลงมาอยู่ระดับชั้นปีที่ 3 จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 27.2 อยู่ระดับชั้นปีที่ 4 จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 22.3 และอยู่ระดับชั้นปีที่ 1 และระดับชั้นปีที่ 5 มีจำนวนใกล้เคียงกัน นักศึกษาส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 2.50-3.49 จำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 49.8 รองลงมาคือมี

เกรดเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 48 นักศึกษาศึกษาอยู่ในสาขาวิชา
คณิตศาสตร์มากที่สุด จำนวน 81 คิดเป็นร้อยละ 19.9 รองลงมาศึกษาอยู่ในสาขาวิชาภาษาไทย
จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 18.4 และน้อยที่สุดคือศึกษาอยู่ในสาขาวิชาประถมศึกษา จำนวน 11
คน คิดเป็นร้อยละ 2.7 นักศึกษาส่วนใหญ่มาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จำนวน
167 คน คิดเป็นร้อยละ 40.93 รองลงมาคือมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ
16.42 และน้อยที่สุดคือมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.07

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์หาพฤติกรรมการรู้สารสนเทศของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย ราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์

ในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์เพื่อตอบคำถามวิจัยข้อที่ 1 คือพฤติกรรมการรู้สารสนเทศของ
นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์ ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 พฤติกรรมการรู้สารสนเทศของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
กลุ่มรัตนโกสินทร์

การรู้สารสนเทศ	คะแนนที่เป็นไปได้	<i>M</i>	<i>S.D.</i>	<i>Min</i>	<i>Max</i>
การกำหนดความต้องการสารสนเทศ	8-40	30.18	6.38	9	40
การเข้าถึงสารสนเทศ	8-40	30.25	6.11	10	40
การประเมินและจัดการสารสนเทศ	12-60	46.11	9.37	12	60
การประยุกต์ใช้สารสนเทศ	8-40	30.80	6.31	8	40
การมีจริยธรรมในการใช้สารสนเทศ	13-65	52.36	10.83	13	65
ภาพรวม	49-245	189.69	37.06	52	245

N= 408

จากผลการวิเคราะห์ พบว่า พฤติกรรมการรู้สารสนเทศของนักศึกษาคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($M=189.69, S.D.= 37.06$)
และเมื่อพิจารณาการรู้สารสนเทศออกตามรายด้านทั้ง 5 ด้าน พบว่า การรู้สารสนเทศของนักศึกษาครุ
ศาสตร์การกำหนดความต้องการสารสนเทศ การเข้าถึงสารสนเทศ และ การประยุกต์ใช้สารสนเทศมี
ค่าคะแนนอยู่ในระดับปานกลาง ($M=30.18, S.D.=6.38$; $M=30.25, S.D.=6.11$; $M=30.80,$
 $S.D.=6.31$) ส่วนการประเมินและจัดการสารสนเทศ มีค่าคะแนนอยู่ในระดับมาก ($M=$
 $46.11, S.D.=9.37$) และการมีจริยธรรมในการใช้สารสนเทศมีค่าคะแนนอยู่ในระดับมากที่สุด ($M=$
 $52.36, S.D.=10.83$)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์หาพฤติกรรมการกำกับตนเองในการรู้สารสนเทศของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์

ในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์เพื่อตอบคำถามวิจัยข้อที่ 2 คือ พฤติกรรมการกำกับตนเองของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์ ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 พฤติกรรมการกำกับตนเองในการรู้สารสนเทศของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์

การกำกับตนเอง	M	S.D.	แปลผล
ปัจจัยส่วนบุคคล	3.87	0.81	มาก
ปัจจัยจากสภาพแวดล้อม	3.76	0.74	มาก
ปัจจัยพฤติกรรมในการกำกับตนเอง	3.84	0.75	มาก
ภาพรวม	3.83	0.69	มาก

N= 408

จากผลการวิเคราะห์ พบว่าการกำกับตนเองในการรู้สารสนเทศของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($M=3.83, S.D.= 0.69$) และเมื่อพิจารณาการกำกับตนเองในการรู้สารสนเทศออกตามรายด้านทั้ง 3 ด้าน พบว่า การกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยส่วนบุคคลอยู่ในระดับมาก ($M=3.87, S.D.= 0.81$) การกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยสภาพแวดล้อมอยู่ในระดับมาก ($M=3.76, S.D.= 0.74$) และการกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยพฤติกรรมในการกำกับตนเองอยู่ในระดับมาก ($M=3.84, S.D.= 0.75$)

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลการกำกับตนเองที่ส่งผลต่อการรู้สารสนเทศของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์

ในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์เพื่อตอบคำถามวิจัยข้อที่ 3 คือ อิทธิพลการกำกับตนเองที่ส่งผลต่อการรู้สารสนเทศของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์ ดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างการกำกับตนเองในการรู้สารสนเทศและการรู้สารสนเทศ
(N=408)

	ตัวแปร	ตัวแปร	
		1	2
1.	การกำกับตนเองในการรู้สารสนเทศ	1.00	
2.	การรู้สารสนเทศ	.69**	1.00

* $p < .05$, ** $p < .01$

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันในกลุ่มนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์ พบว่า การกำกับตนเองในการรู้สารสนเทศมีความสัมพันธ์กับการรู้สารสนเทศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .69, p < .01$)

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า การกำกับตนเองในการรู้สารสนเทศสามารถใช้อธิบายการรู้สารสนเทศได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 373.69, p < .001$) ดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 การกำกับตนเองในการรู้สารสนเทศสามารถอธิบายการรู้สารสนเทศ

Model	ตัวแปร	R	R ²	Adjusted R ²	Std. Error of the Estimate	F	P-value
1	การกำกับตนเองในการรู้สารสนเทศและกาู้สารสนเทศ	.69	.48	.48	.55	373.69	.000

ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ พบว่า การกำกับตนเองในการรู้สารสนเทศสามารถอธิบายการรู้สารสนเทศได้ร้อยละ 48 ($R^2 = .48$) โดยการกำกับตนเองในการรู้สารสนเทศและการรู้สารสนเทศมีความสัมพันธ์กันระดับปานกลาง ($r = .69$)

ตารางที่ 4.6 การกำกับตนเองในการรู้สารสนเทศ

ตัวแปรทำนาย	B	Std. Error	β	t	p-value
ค่าคงที่	.97	.15		6.34	.000
การกำกับตนเองในการรู้สารสนเทศ	.76	.04	.69	19.33	.000

*** $p < .001$

จากตารางที่ 4.6 พบว่า การกำกับตนเองในการรู้สารสนเทศสามารถอธิบายการรู้สารสนเทศได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = .69, p < .001$) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์สามารถนำมาเขียนเป็นสมการทำนายแบบคะแนนดิบได้ดังนี้

$$\text{การรู้สารสนเทศ} = .97 + .76^{***}(\text{การกำกับตนเองในการรู้สารสนเทศ})$$

โดยสมการทำนายข้างต้นนี้สามารถแปลความหมายได้ว่า นักศึกษาที่มีคะแนนการกำกับตนเองในการรู้สารสนเทศเพิ่มขึ้น 1 คะแนน จะมีคะแนนการรู้สารสนเทศเพิ่มขึ้น .76 คะแนน

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของปัจจัยในการกำกับตนเองที่ส่งผลต่อการรู้สารสนเทศของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์

ในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์เพื่อตอบคำถามวิจัยข้อที่ 4 คือ ปัจจัยในการกำกับตนเองที่ส่งผลต่อการรู้สารสนเทศของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์ ดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการกำกับตนเองในการรู้สารสนเทศและการรู้สารสนเทศ (N=408)

ตัวแปร	ตัวแปร			
	1	2	3	4
1. การกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยส่วนบุคคล	1.00			
2. การกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยจากสภาพแวดล้อม	.68**	1.00		
3. การกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยพฤติกรรม	.73**	.70**	1.00	
4. การรู้สารสนเทศ	.62**	.56**	.68**	1.00

* $p < .05$, ** $p < .01$

ผลการวิเคราะห์พบว่า สันนิษฐานสมมุติฐานบางส่วน โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันในกลุ่มนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์ พบว่า การกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยส่วนบุคคล ($r=.62, p<.01$) การกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยสภาพแวดล้อม ($r=.56, p<.01$) การกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยพฤติกรรมในการกำกับตนเอง ($r=.68, p<.01$) มีความสัมพันธ์กับการรู้สารสนเทศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยส่วนบุคคล การกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยสภาพแวดล้อม และการกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยพฤติกรรมในการกำกับตนเองนั้น ไม่มีคู่ใดที่มีความสัมพันธ์ต่อกันมากกว่าหรือเท่ากับ .90 จึงไม่มีปัญหาความสัมพันธ์ต่อกันมากเกินไป (Tabachnick and Fidel, 2001)

ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยส่วนบุคคล การกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยจากสภาพแวดล้อม และการกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อการรู้สารสนเทศ ผู้วิจัยเริ่มการวิเคราะห์ด้วยการตรวจสอบข้อมูลตามข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ โดยการทดสอบภาวะร่วมเส้นตรงพหุ (multicollinearity) ด้วยค่าความคลาดเคลื่อนยินยอม (Tolerance) และปัจจัยความแปรปรวนเพื่อ (Variance inflation factor : VIF) โดยใช้เกณฑ์พิจารณาของ Hair et al., (2010) ว่าค่าความคลาดเคลื่อนยินยอมมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ .19 และปัจจัยความแปรปรวนเพื่อมีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ 5.3 จากผลการวิเคราะห์พบว่า ตัวแปรทำนายของการวิจัย ได้แก่ การกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยส่วนบุคคล การกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยจากสภาพแวดล้อม และการกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยพฤติกรรม มีค่าความคลาดเคลื่อนยินยอมและปัจจัยความแปรปรวนเพื่อผ่านเกณฑ์ทั้งหมด ซึ่งบ่งชี้ได้ว่า ไม่มีภาวะร่วมเส้นตรงพหุระหว่างตัวแปรทำนายทั้งหมด ดังตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 ค่าภาวะร่วมเส้นตรงพหุในการทำนายการรู้สารสนเทศ

	การรู้สารสนเทศ	
	Tolerance	VIF
1. การกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยส่วนบุคคล	.408	2.451
2. การกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยจากสภาพแวดล้อม	.457	2.190
3. การกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยพฤติกรรม	.388	2.578

(N=408)

จากนั้นผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ โดยมีตัวแปรทำนาย คือ การกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยส่วนบุคคล การกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยจากสภาพแวดล้อม และการกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยพฤติกรรม และตัวแปรเกณฑ์ คือ การรู้สารสนเทศ ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า การกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยส่วนบุคคล การกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยจากสภาพแวดล้อม และการกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยพฤติกรรมสามารถใช้อธิบายการรัฐสภาระสนเทศได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F=128.60$, $p<.001$)

ผลวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ พบว่า การกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยส่วนบุคคล การกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยจากสภาพแวดล้อม และการกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยพฤติกรรมสามารถอธิบายการรัฐสภาระสนเทศได้ร้อยละ 49 (Adjusted $R^2 = .49$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .70 ดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 การกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยส่วนบุคคล การกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยจากสภาพแวดล้อม และการกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยพฤติกรรมสามารถอธิบายการรัฐสภาระสนเทศ

Model	ตัวแปร	R	R ²	Adjusted R ²	Std. Error of the Estimate	F	P-value
1	การกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยส่วนบุคคล การสภาพแวดล้อม และการกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยพฤติกรรม และการรัฐสภาระสนเทศ	.70	.49	.49	.54	128.60	.000

ในส่วนของปัจจัยในการกำกับตนเองที่อธิบายถึงการรัฐสภาระสนเทศสามารถแสดงได้ดังตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 ปัจจัยในการกำกับตนเองที่อธิบายถึงการรู้สารสนเทศ

ตัวแปรทำนาย	B	Std. Error	β	t	p-value
ค่าคงที่	.98	.15		6.42	.000
การกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยส่วนบุคคล	.24	.05	.26	4.63	.000
การกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยจากสภาพแวดล้อม	.10	.05	.10	1.84	.066
การกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยพฤติกรรม	.41	.06	.41	7.18	.000

*** $p < .001$

จากตารางที่ 4.10 มีเพียงการกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยส่วนบุคคล ($\beta = .26, p < .001$) และการกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยพฤติกรรม ($\beta = .41, p < .001$) ที่สามารถอธิบายการรู้สารสนเทศได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนการกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยจากสภาพแวดล้อมสามารถอธิบายการรู้สารสนเทศได้อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = .10, p = .066$) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์ สามารถนำมาเขียนสมการทำนายแบบคะแนนดิบได้ดังนี้

การรู้สารสนเทศ = $.98 + .24^{***}(\text{การกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยส่วนบุคคล}) + .10(\text{การกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยจากสภาพแวดล้อม}) + .41^{***}(\text{การกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยพฤติกรรม})$

จากสมการทำนายข้างต้นสามารถแปลความหมายได้ดังต่อไปนี้ถ้านักศึกษามีคะแนนการกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยส่วนบุคคลเพิ่มขึ้น 1 คะแนน นักศึกษาจะมีคะแนนการรู้สารสนเทศเพิ่มขึ้น .24 คะแนน เมื่อการกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยจากสภาพแวดล้อมและการกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยพฤติกรรมคงที่

ถ้านักศึกษามีคะแนนการกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยจากสภาพแวดล้อมเพิ่มขึ้น 1 คะแนน นักศึกษาจะมีคะแนนการรู้สารสนเทศเพิ่มขึ้น .10 คะแนน เมื่อการกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยจากบุคคลและการกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยพฤติกรรมคงที่

ถ้านักศึกษามีคะแนนการกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยพฤติกรรมเพิ่มขึ้น 1 คะแนน นักศึกษาจะมีคะแนนการรู้สารสนเทศเพิ่มขึ้น .41 คะแนน เมื่อการกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยจากบุคคลและการกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยสภาพแวดล้อมคงที่